

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 8 - **BŘEZEN** 2016 – ČÍSLO **03**

Březnové Velikonoce

Datum letošních Velikonoc nám možná připomíná rok 2008, kdy se nejdůležitější křesťanské svátky slavily dokonce už 23. března. Může zato rozhodnutí z roku 325, kdy se na Prvním nicejském koncilu v dnešním Turecku rozhodlo, že slavení

Velikonoc připadne na neděli po prvním jarním úplňku.

Pohyblivost termínu Velikonoc nás může třeba i iritovat. Na druhé straně však může připomínat nestálost. Možná naši osobní, zcela jistě však existenciální. V tomto kontextu je radost věřit v zmrtvýchvstání.

P. Martin Lanži

Veřejná sbírka

je obecně jednou z možností, jak obnovu kostelů a dalších sakrálních staveb Broumova financovat a realizovat.

Veřejná sbírka za účelem „Obnova kostelů z tzv. broumovské skupiny kostelů a jiných menších sakrálních staveb v regionu Broumova“ je povolena Krajským úřadem Královéhradeckého kraje na základě vydaného „Osvědčení o přijetí oznámení o konání veřejné sbírky“ ze dne 30.11.2012.

Osvědčení bylo doručeno dnem 5.12.2012, dnem 6.12.2012 je tedy sbírka oficiálně zahájena.

Osoba oprávněná: P. ThLic. Martin Lanži
Bankovní účet:

20036-180703399/0800

Bankovní ústav:

Česká spořitelna a.s., pob. Broumov

Finanční prostředky budou využity výhradně na obnovu kostelů v regionu Broumova, zejména v rámci projektu Pro život kostelů Broumova.

Za každý laskavý, i třeba drobný dar, upřímně děkujeme.

MYŠLENKY NA MĚSÍC

GUY GILBERT

AŽ SE TI ŽIVOT POVEDE

Vydalo nakladatelství
Portál 2012

1. Vnímejte každé trápení, každé utrpení a snažte se utěšovat a usmířovat.
2. Vaší silou ať je mlčení. Hleďte ticho každý den.
3. Buďte lidmi milosrdenství: odpouštějte a žádejte o odpuštění.
4. Pokud se vám ze života někde vytratilo ticho, snažte se ho znovu najít, je to neocenitelný poklad, bez něhož byste nemohli žít.
5. Naučte se rozlišovat; máte v sobě moudrost, která vám vždycky umožní volit a vědět, co je třeba udělat.
6. Vydařený život bude takový život, v němž vaši-

mi hlavními trumfy budou modlitba a ticho.

7. Mějte smysl pro povinnost – když dobře vykonáváme svůj úkol, můžeme dělat, co říkáme, a říkat, co děláme.

8. Dostali jste dvanáct darů Ducha svatého: lásku, radost, pokoj, trpělivost, shovívavost, vlídnost, dobrotu, mírnost, věrnost, tichost, zdrženlivost a čistotu. Využijte je.

9. Aby se dobrodružství vašeho života vydařilo, musíte si uchovat radost.

10. Každé drobné gesto je důležité, dělejte jich hodně.

11. Bojujte proti zoufalství. Vaší zbraní by měla být úcta ke všemu živému.

12. Modlete se. Bůh vám dá naději, poproste ho o nové srdce.

13. Plňte svůj úkol srdcem, objevíte skrytý poklad.

14. Náš svět velmi potřebuje lidské bytosti, které umějí odpouštět i poprosit za odpuštění. Jedině takoví muži a ženy mohou světu dodávat životodárný kyslík.

15. Nejlepší chvíle vašeho života je dnešek.

16. Nemějte strach ze smrti. Dovede vás na nejkrásnější ze všech setkání.

17. Vydařený život je tvrdý, náročný. Protože neztratíte zájem o druhé. Protože budete soucítit s každým utrpením, trápením a budete se snažit pomáhat a utěšovat.

18. Neměli bychom mluvit, pokud naše slova nemají větší sílu než ticho.

19. I ten nejmenší skutek lásky je Bohem požehnaný a nepatrné skutky se stanou velkými, když je budeme konat s velkou touhou líbit se Bohu.

20. Pokoj v duši je darem z nebes, snažte se ho získat.

21. Zkuste ze všech sil milovat celých čtyřicet hodin, prožijte tyto hodiny naplno. Včerešek nebyl lepší a o zítřku nic nevíme. Bůh vás stvořil pro jeden den.

22. Pokud všechno přijímáte s láskou, bude to pro vás úžasná a jedinečná cesta svatosti. Všechno dělejte s láskou.

23. Bůh by měl být jednoduše středem našeho života. Pokud ho tam umístíte hned od rána, pak bude vaše vnitřní radost hluboká, ať bude den sebevíc náročný.

24. Během svého života se setkáte s nástrahami, všemožnými problémy, a budete muset bojovat. Proste každý den svého anděla strážného o ochranu.

25. Staňte se bojovníky Lásky. Vaší zbraní ať je respekt ke každému člověku.

26. Pokud nevládáte milovat, požádejte Boha o nové srdce. On o tom něco ví, protože on je láska.

27. Svou morální sílu čerpáte mnohem víc z ticha a z modlitby než ze špenátu, ženskenu, jogurtů nebo nevim z jakých supervitaminů.

28. Čím méně mám osobních potřeb, tím víc se můžu starat o potřeby ostatních.

29. Věnujte čas dobru, je to cesta ke štěstí. Vě-

nujte čas přemýšlení, je to zdroj moci. Věnujte čas lásce, je to důvod k životu.

30. Chceš-li se dozvědět, jakou cenu má minuta, zeptej se toho, komu ujel vlak. Čas na nikoho nečeká. Popadni každou chvíli, která ti zbývá, a nepusť ji – bude pro tebe velmi cenná.

31. Zpověď je jednou z nejlepších protilátek, které působí proti naší pýše, naší ubohosti a také nás zbavují samoty.

Myšlenky byly sestaveny v Pastoračním domě Velehrad v Itálii ve spolupráci s Arcibiskupským gymnáziem v Kroměříži.

Nabídka jazykových kurzů a překladatelských služeb ANJ, PJ

Anglický a polský jazyk

(ANJ, PJ – rodilá mluvčí)

Kurzy vedené profesionální a vhodně vzdělanou lektorkou

s dvacetiletou praxí ve výuce jazyků (děti, mládež, dospělí)

Nabízím:

individuální, skupinovou (max. 8 lidí) nebo firemní výuku ANJ, PJ, překlady z ČJ do PJ

Kurzy pro začátečníky a pokročile:

- všeobecná polština,
- obchodní/odborná polština,
- příprava na státní maturitní zkoušku z ANJ podle požadavek CERMAT-u (certifikovaným, aktivním hodnotitelem),
- všeobecná angličtina,
- obchodní/odborná angličtina

Cena jazykových kurzů už od 50 Kč za osobu a 1 hodinu skupinové výuky!

Překlad 1 normostránky cena dle dohody (záleží na druhu textu, počtu stránek a termínu)
Místo konání, program a čas dle dohody

Kontakt:

Mgr. Iwona Matuszkiewicz

Martínkovice 64

Mobil: +420 774 277 539

antonim@onet.eu

LAUDATO SI' IX.

nová encyklika papeže Františka o ekologii

III. Ztráta biodiverzity

32. Také pozemní zdroje jsou drancovány v důsledku takového pojetí ekonomických, obchodních a produktivních aktivit, které jsou příliš vázány na bezprostřední výsledek. Úbytek pralesů a lesů v sobě zároveň skrývá úbytek určitých druhů, které by mohly v budoucnosti být velice důležitými zdroji nejenom pro výživu, ale také pro zdravotnické a mnohé jiné služby. Různé druhy

obsahují geny, které se mohou v budoucnosti stát klíčovými zdroji odpovědi na lidské potřeby nebo při řešení problémů životního prostředí.

33. Nestačí však myslet na různé druhy jako eventuální využitelné zdroje a zapomínat přitom, že mají hodnotu samy o sobě. Každý rok mizí tisíce rostlinných a živočišných druhů, které už nikdy nepoznáme a naše děti je už neuvidí, protože zmizely navždy. Drtivá většina zanikne z důvodů, které mají co do činění s nějakou lidskou aktivitou. Kvůli nám tisíce druhů nevzdá slávu Bohu svojí existencí, ani nám nebudou moci předat svoje poselství. Na to nemáme právo.

34. Pravděpodobně nás znepokojí, dozvíme-li se, že vymřel nějaký savec či pták, protože jsou více viditelní. Avšak pro dobré fungování ekosystémů jsou nezbytné také houby, chaluhy, červi, drobný hmyz, plazi a bezpočet druhů mikroorganismů. Některé málo početné druhy, které obvykle zůstanou nepovšimnuty, hrají v určitém místě zásadní a rozhodující roli při ustavení rovnováhy. Je pravda, že člověk musí zasáhnout, když ekosystém vstoupí do kritického stavu, ale úroveň lidských zásahů do tak složité reality, jakou je příroda, je dnes taková, že neustálé pohromy způ-

sobované člověkem vyvolávají jeho další zásah, takže se lidská činnost stává všudypřítomnou spolu se všemi riziky, která to obnáší. Vytváří se bludný kruh, ve kterém lidský zásah mající řešit nějakou těžkost častokrát situaci ještě více ztíží. Například mnozí ptáci a hmyz, kteří zanikají v důsledku toxických pesticidů vytvořených technologií, jsou pro samotné zemědělství užiteční, a jejich zničení se bude muset kompenzovat dalším technologickým zásahem, který pravděpodobně bude mít nové škodlivé účinky. Jsou chvályhodné a často obdivuhodné snahy vědců a techniků, kteří usilují o řešení problémů vytvořených člověkem. Když však pozorujeme svět, vidíme,

že tato úroveň lidského zásahu slouží nezřídka finančnímu sektoru a konzumismu a ve skutečnosti způsobuje, že země, kde žijeme, přichází o bohatství a krásu, stává se omezenější a šedne, zatímco rozvoj technologie a konzumní nabídky roste neomezeně. Zdá se, že upadáme do iluze, že můžeme nahradit neopakovatelnou a nenapodobitelnou krásu nějakým svým výtvořem.

35. Když se analyzuje ekologický dopad určitých ekonomických iniciativ, obvykle se bere v úvahu účinek na půdu, vodu a vzduch, ale ne vždycky je do toho zahrnuto pozorné studium dopadu na biodiverzitu, jako by zánik některých druhů či skupin živočichů či rostlin byl málo důležitý. Silnice, kultivace, oplocení, vodní plochy a jiné stavby se zmocňují jejich přirozených stanovišť a někdy rozdělují živočišné populace, takže již nemohou migrovat ani se volně pohybovat a některé druhy jsou proto ohroženy zánikem. Existují alternativy, které alespoň zmírňují tyto následky, jako je vytváření biokoridorů, ale tato péče a pozornost se vyskytuje v málo zemích. Jsou-li některé druhy využívány obchodně, ne vždycky se bere zřetel na způsob jejich růstu, aby se předešlo jejich nadměrnému úbytku a následné nerovnováze ekosystému.

Rok 2016 ve farních akcích

9. ledna
Tříkrálová sbírka

10. ledna
Tříkrálový průvod

15. ledna
Víkend pro mládež (Vesmír)

30. ledna
Farní ples v Martinkovicích

10. února
Popeleční středa

13. února
Postní duchovní obnova

29. února
Ekumenická bohoslužba

25. března
Velkopáteční křížová cesta v Křinicích (dopoledne)

5. května
Nanebevstoupení Páně

7. května
Pouť do Vamberk

13. května
Ekumenická bohoslužba v kostele DSv.

14. května
Svatost smíření před 1. sv. přijímáním

15. května
1. svaté přijímání/slavnost Soslání Ducha Svatého

15. května
Kaple pod Hvězdou – májová pobožnost

21. května
Bohoslužba pro motocyklisty v Otovicích

22. května
Hvězda – májová pobožnost

26. května
Boží Tělo

29. května
Malé Svatoňovice – májová pobožnost (cyklopout'

10. června
Noc kostelů

18. června
Farní den (klášter)

23. července
Jakubsko-anenský víkend

25. – 29. července
Farní tábor, fara Ruprechtice

6. srpna
Křinická pouť

1. října
Farní výlet

23. října
Svatohubertská bohoslužba

12. listopadu
Den veteránů (Martínkovice)

12. listopadu
Svatomartinské odpoledne (Martínkovice)

24. prosince
Zpívání koled v nemocnici

KOMPENDIUM KATECHISMU

DESATERO PŘÍKÁZÁNÍ

Druhé přikázání:

Nevezmeš jméno Boží nadarmo

447. Jak se má v úctě svatost Božího jména?

Svaté jméno Boha se ctí tím, že se vyzývá, že se velebí, chválí a oslavuje. Je tedy třeba se vyhnout nevhodnému užívání Jména Boha, jako je rouhání, které je svou povahou těžkým hříchem, klení a neplnění slibů vykonaných ve jménu Boha.

448. Proč je zakázána křivá přísaha?

Protože se člověk dovolává Boha, který je pravda sama, za svědka lži. „Nepřisahat ani při Stvořiteli, ani při tvorů, leč když je to s pravdou, nutností a úctou“ (sv. Ignác z Loyoly).

449. Co je to křivá přísaha?

Křivá přísaha je: udělat příslib pod přísahou s úmyslem nedodržet jej, nebo porušit příslib udělaný pod přísahou. Je to těžký hřích proti Bohu, který je vždy věrný svým příslibům.

Třetí přikázání:

Pomni, abys den sváteční světil

450. Proč „posvětil den odpočinku a oddělil jej jako svatý“ (Ex 20,11)?

Protože v sobotu se připomíná odpočinek Boha v sedmý den stvoření, ale také osvobození Izraele z egyptského otroctví a Úmluva, kterou Hospodin uzavřel se svým lidem.

451. Jak se chová Ježíš vůči sobotě?

Ježíš uznává posvátnost soboty a božskou autoritou podává její autentické vysvětlení: „Sobota je pro člověka a ne člověk pro sobotu“ (Mk 2,27).

452. Z jakého důvodu křesťané nahradili sobotu nedělí?

Protože neděle je dnem vzkříšení Krista. Jako „první den týdne“ (Mk 16,2) připomíná první stvoření; jako „osmý den“, který následuje po sobotě, znamená nové stvoření zahájené Kristovým zmrtvýchvstáním. Stala se tak pro křesťany prvním ze všech dní a ze všech svátků: dnem Páně, v kterém On svou Paschou dovršuje duchovní pravdu hebrejské soboty a ohlašuje věčný odpočinek člověka v Bohu.

453. Jak se světi neděle?

Křesťané světi neděli a jiné zasvěcené svátky především účastí na eucharistické oběti Pána a zdržují se také těch činností, které brání vzdávat

úctu Bohu a kalí radost vlastní dnu Páně nebo nezbytné uvolnění mysli a těla. Jsou dovolené činnosti spojené s rodinnými potřebami nebo služby velké užitečnosti pro společenství, jen když nevytvářejí návyky, které by ohrožovaly svěcení neděle, rodinný život a zdraví.

454. Proč je důležité, aby se neděle občansky uznávala jako sváteční den?

Aby byla všem dána možnost dostatečně užívat odpočinku a volného času, který jim umožní pěstovat náboženský, rodinný, kulturní a společenský život; mít k dispozici dobu vhodnou k meditaci, uvažování, mlčení a studiu; věnovat se dobrým skutkům zvláště ve prospěch nemocných a starých osob.

Sv. Matylda, 14. března, královna, †968

Byla hrabčicí dcerou Saského Dětricha z Ringelheimu. Narodila se v Engernu kolem r. 895. Mládí prožila v herfordském klášteře ve Vestfálsku, kde byla vychovávána pod dohledem své babičky, rovněž Matyldy, která tam byla abatyší. Osvojila si zbožnost a ctnosti potřebné pro další život. Roku 913 se vdala za Jindřicha, syna saského vévody Oty.

O šest let později byl její manžel Jindřich I. Ptáčník povýšen na krále Německa. Matylda mírnila a zušlechťovala jeho drsnou a panovačnou povahu a svou zbožností, tichostí a láskou se zasloužila o krásné manželství, ve kterém měla tři syny: Otu, Jindřicha a Bruna, který se stal r. 953 kolínským arcibiskupem a dcerou Gerbergu. Některé životopisy se zmiňují o dvou dcerách.

Když Jindřich I. po triadvacetiletém manželství umíral, přede všemi chválil manželku a děkoval jí, že mu dávala moudré rady, krotila jeho hněvivost, odvracela od nespravedlnosti a učila ho milosrdenství. Děkoval i za výchovu dětí a všechny svěřoval Bohu. Po jeho smrti hned za něj Matylda nechala sloužit mši svatou, a když se pak její synové začínali dohadovat o královskou důstojnost, řekla jim: „Podívejte se na svého otce a pamatujte, že všechna lidská sláva je pomíjivá.“

Jednu chybu ve výchově přeče jen Matylda udělala. Byla více nakloněna synu Jindřichovi, jemu přála i trůn, ač na něj byl povolán prvorozený Ota. Ta náklonnost měla zlé následky. Po korunovaci Oty v Cáchách Jindřich vyvolal povstání, které bylo po bojích potlačeno. Nakonec se Matyldě za pomoci modliteb podařilo je smířit, ale popuzování dvořany se stali zaujatými proti ní. Matylda dosud měla volnou ruku ke skutkům milosrdenství a pro štědré dary církvi. Dvořané však na ni žalovali, že mnoho majetku rozdávala chudým a klášterům. Načež smíření synové jí od-

Filotea: O nepokoji

Nepokoj není prosté pokušení, nýbrž zdroj. Kromě hříchu je nepokoj největší zlo.

Nepokoj pochází z nezřízené touhy být zbaven zla. Když se ptáci chytanou do sítí nebo léček, nemohou se vyprostit ven, protože začnou sebou poplašeně škubat, ale místo, aby se dostali ven, zapletou se ještě víc. Když tedy na tebe bude doléhat touha zbavit se nějakého zla, nebo dosáhnout nějakého dobra, ze všeho nejdřív se vnitřně utiš a uklidni.

Pocítíš-li, že přichází nepokoj, dovolávej se Boha.

Sv. František Saleský (kráceno)

ňali její statky a Matylda, zarmoucená nevděkem, se odebrala do svého rodiště, aby tam v ústraní žila v chudobě a pokoře. Křivdu překonávala s klidem a tichostí, zlobu přemáhala mlčky a modlitbou.

Král Ota poznal, že se s matkou odstěhovala i Boží požehnání a slyšel výzvy, aby ji povolal zpět. Uznal tedy svou chybu a vypravil k ní poselstvo, aby se s ním vrátila nazpět. S bratrem Jindřichem jí pak jel naproti, poklekli před ní a poprosili o odpuštění. Ona je objala s pláčem a řekla, že kdyby si té zkoušky nezasloužila pro svou hříšnost, Bůh by ji nedopustil. Nadále pak žila se syny v lásce a ve svornosti.

Roku 955 zemřel její syn Jindřich a ona světu znovu úplně odumřela, bez přestání se modlila a horlivě konala skutky křesťanské lásky. Ve všední dny pilně konala ruční práce, aby, jak říkala, nejedla chleba nadarmo. Ve svátcích četla nábožné knihy.

Díky přispění manžela i syna založila několik klášterů. Největší zájem a péči věnovala klášteru v Quedlinburgu, kde byl pohřben její manžel a kde chtěla skončit i ona svou pozemskou pouť.

Se svým synem Otou I. se viděla naposled v r. 965, kdy se vracel z Říma a navštívil bratra Bruna v jeho arcibiskupském sídle. Tam se sešel i se svou sestrou, královnou francouzskou. Odtud Matylda Otu dovedla do svého nově založeného kláštera nordhausenského, poblíž Erfurtu. Po mši svaté se rozloučili u klášterní brány a Matylda šla s vděčností políbit místo, kde se její syn modlil. Ten se o tom pak doslechl a matčina láska měla na něj významný vliv.

Matylda, předvídáje svou smrt, vrátila se do kláštera v Quedlinburgu v Anhaltsku a tam z rukou svého vnuka Viléma přijala svatost nemocných. Dala se položit na zem na žíněné roucho a svou hlavu na znamení pokání posypala popelem. Tak zesnula a byla pochována vedle svého manžela.

www.catholica.cz/Jan Chlumský

František a Kirill

V pátek 12. února se na Kubě nemohly setkat dvě rozdílnější postavy než papež František, vzorový „skromňák“, s patriarchou Mosky a celé Rusi Kirillem, vzorovým pracháčem, putinistou, nacionalistou, mocipánem a kdo ví, čím vším ještě. František jako by se tím, co dělá, omlouval za katolickou církev, jak uhnula od skromnosti a pomoci nejslabším. A Kirill, který v Rusku podporuje ty nejhorší tendence od pronásledování gayů přes nenávisť k modernitě až po anexi Krymu a „spravedlivou“ válku na Ukrajině.

Setkání se odehrálo na komunistické Kubě. Jinde by ho zřejmě Kirill neodkýval. Média zdůrazňují, že se uskutečnilo po tisícileté odluce, proto je to u hlav obou církví (římskokatolické a ruské pravoslavné; pravoslavných církví je však více) veleprůlom, skok do budoucnosti. Interpretací je víc, takřka všechny politické. Jako by byl papež František především politik. Není divu, Vatikán dělá a dělal politiku, mnoho papežů bylo víc politiky než kněžství.

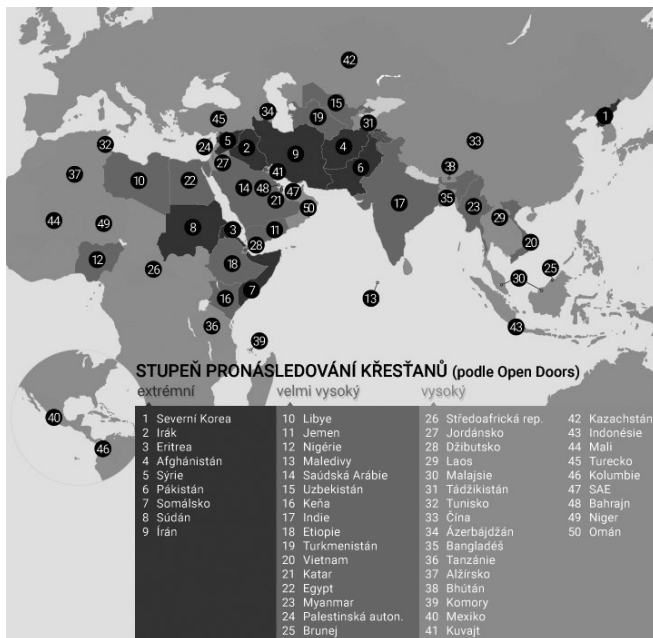
Zásadní výtka, již František čelí: na Kubě se objal nejen s Kirillem, ale de facto i s Vladimírem Putinem.

Však také patriarcha krátce po setkání poskytl exkluzivní interview putinovské propagandistické stanici Russia Today. Papež prý byl využit Ruskem, kterému se nedaří dostatečně oblbovat ortodoxní křesťany na Západě. Byl využit Putinem, který se ocitl v izolaci Západu a neví, jak z ní ven. Připomeňme, že Kirill je duchovním radcem ruského prezidenta, a že při vojenských přehlídkách v Moskvě mašrují popové pěkně vedle generálů a tahačů s raketami. Plus nechutné

řeči, které patriarcha vedl na Kubě. Po setkání s prezidentem Raúlem Castrem nazval Kubánce hrdinným lidem, který ukázal své právo žít, jak uzná za vhodné. (To asi tisíce pronásledovaných Kubánců zíraly.)

Být papež František západní politik, projevil by se buď jako hlupák, který naletěl Putinovi a jeho poradci, nebo jako zrádce Západu, který se zhlédl v moskevské politice. Jenomže tenhle papež není především politik, mnohem víc je knězem. Jeho ambice není mocenská; často dělá věci, které jsou mu vytýkány. Rozlíil si to s konzervativními katolíky. Nedělá politiku ani uvnitř vlastní církve. Tisíce věřících rozčiluje svým „přehumáněným“ (tak mi to nedávno popsal jeden katolík) přístupem k uprchlíkům, k muslimům. Jeho styky s muslimy jsou dnes mnohými vnímány jako slabost a chyba.

Naletěl tedy, prostáček, Putinovi? Nebo po něm dokonce jako levičácký papež z Jižní Ameriky šilhá? Nesmysl. Putin není žádný levičák. Papež není naivní. Jedním z jeho témat je ekumena, překonávání rozdílů mezi vyznáními. A tisíciletý rozkol západní a východní církve, dvou křesťanských denominací, je absurdní. Navíc jsou dnes pravoslavní v Rusku cosi jako státní církev, mají obrovský vliv, vezou se s mocí. Papež zřejmě míní, že je nejvyšší čas začít na bratry v Rusku působit. Ne obracením na katolickou víru, nýbrž dialogem. Připomínáním, že jak pravoslavní, tak katolíci jsou křesťané.

Jsmo naučení uvažovat černobíle. Ve dvojkovém hodnocení je Rusko černé, představuje rostoucí hrozbu. Papež ale dvojkové hodnocení odmítá, nechce hodit do jednoho pytle Putina s Kirillem a se všemi Rusy. A my bychom to taky neměli dělat. Mrsknout je do jednoho pytle, to jde lehce. Přece víme, že skoro 90 procent Rusů podporuje Putina. Jenomže za těmi procenty si představme obří propagandu, tuny lži a dezinformací, které se na Rusy hrnou, dennodenní

masáž. Vždyť matky padlých ruských vojáků v Donbasu údajně ani nevěděly, kde jejich synové zemřeli! To se tají...

Papež František nehází Rusy do jednoho saku. Touží po míru. Proto se sešel s Kirillem. Jistě ví, co je to za pracháče, jak žije, že je to Antifrantišek. Ve společném prohlášení však oba potentáti píší: „Pravoslavní a katolíci se musí učit dosvědčovat svorně pravdu v těch oblastech, kde je to možné a nezbytné.“ V křesťanské řeči je „pravdou“ Ježíš. Tedy ne stíhačky a tanky či propaganda.

Jiné místo z třicetibodového textu: „Nemůžeme zůstat lhostejní k osudu milionů migrantů a uprchlíků, kteří klepou na bránu bohatých zemí. Bezuzdný konzum, který je patrný v některých nejrozvinutějších zemích, postupně vyčerpává zdroje naší planety.“ Tohle do textu nedal Kirill. František prostě zkouší i šéfa ruských pravoslavných evangelizovat.

A další místo: „My křesťané nesmíme zapomínat, že Bůh si vyvolil ty, které svět pokládá za pošetilé, aby zahanbil moudré, a ty, kteří jsou ve světě bezmocní, si vyvolil Bůh, aby zahanbil mocné, a ty, které svět má za neurozené a méněcenné, dokonce i ty, kteří nejsou vůbec nic, vyvolil si Bůh, aby zlomil moc těch, kteří jsou „něco“, aby se žádný smrtelník nemohl před Bohem vynášet.“ (Jde o citaci z Nového zákona, 1. List sv. Pavla ke Korintským.)

Je tedy papež naivní? Pokud je naivní následovat po křesťanskou Ježíše, pak ano. Asi v tom smyslu, v jakém se apoštol Pavel nazývá bláznem - „bláznem pro Krista“. Zároveň ale František neslouží Putinovi. Naopak. Je pro mír a úctu ke slabým. Což ukázal znovu i na Kubě, když zvolal: „Jsme bratři,“ a objal „neobjatelného“ úděsného Kirilla.

Martin Fendrych/www.aktualne.cz/15.02.2016/kráceno

HISTORICKÁ ROZDĚLENÍ A SETKÁNÍ

1054 16. července nastal rozkol a rozdělení na západní a východní církve. V konstantinopolském chrámu Hagia Sofia se objevila bula římského papeže Lva IX. vyslovující klatbu nad tehdejšími cařihradským patriarchou Michaellem Kerulariem. Ten odpověděl protiklatbou.

1274 Pokus o sjednocení podepsali na lyonském koncilu vyslanci byzantského císaře a Říma. Neuspěl.

1439 Další neúspěšný pokus o sjednocení na ferrarsko-florentském koncilu.

1453 Pád Konstantinopole (Cařihradu) do rukou Osmanské říše.

1917 Po převzetí moci bolševiky začínají pravoslavné církvi v Rusku těžké časy a pronásledování.

1964 Papež Pavel VI. se v Jeruzalémě setkal s konstantinopolským patriarchou Athenagorasem I.

1965 Obě církve ze sebe oficiálně sňaly klatbu.

1978 Papež Jan Pavel II. se setkal s leningradským metropolitou Nikodimem.

2006 Papež Benedikt XVI. a patriarcha Alexij II. si poslali pozdravné dopisy.

Kdo zakusil peklo, může být ve společnosti prorokem

Promluva papeže k vězňům při návštěvě věznice, Ciudad Juárez.

Draží bratři a sestry, uzavírám svou návštěvu Mexika a nemohl jsem odjet, aniž bych vás nepřišel pozdravit a slavil s vámi Svatý rok milosrdenství.

Neexistuje místo, kam by Boží milosrdenství nemohlo dospět, není prostor ani člověka, kterých by se nemohlo dotknout.

Společná oslava Svatého roku milosrdenství je naléhavou připomínkou, že se před námi otevírá cesta, po které se máme vydat, abychom prolomili začarovaný kruh násilí a zločinnosti. Už jsme promarnili řadu desetiletí, protože jsme se domnívali a věřili, že se vše vyřeší odloučeností, vydělením a uvězněním. Věřili jsme, že tato opatření skutečně vyřeší veškeré problémy, a že se tak zbavíme obav. Zapomněli jsme se soustředit na to, co by mělo být naší opravdovou starostí – tedy život lidí, jejich rodin, těch, kteří trpěli kvůli tomuto začarovanému kruhu násilí.

Boží milosrdenství nám připomíná, že vězení jsou synonymem toho, jak se daří nám jako společnosti. V mnoha případech jsou synonymem mlčení a zanedbání, vyvolaných kulturou odpisu. Jsou synonymem kultury, která přestala sázet na život, symbolem odcházející společnosti, která opouští své děti.

Milosrdenství nám připomíná, že resocializace nezačíná zde, mezi těmito stěnami, nýbrž především „venku“, v městských ulicích. Resocializace a rehabilitace, jak se to nazývá, začíná vytvořením systému, který bychom mohli nazvat „sociálním zdravím“. Tedy úsilím o společnost, která se snaží neonemocnět, aby v celé sociální šíři neznečišťovala vztahy v městských čtvrtích, školách, na náměstích, v ulicích a obydlích. Systému sociálního zdraví, který by utvářel kulturu, jež by se účinně zasazovala o prevenci situací a cest, které v důsledku zraňují a poškozují sociální pletivo.

Někdy by se mohlo zdát, že si věznice předsevzaly uschopňovat lidi k dalšímu páchání trestných činů, místo aby podporovaly procesy rehabilitace, které umožňují řešit sociální, psychologické a rodinné problémy, které daného člověka dovedly k určitému postoji. Problém bezpečnosti se nevyřeší pouze tím, že budeme plnit věznice, nýbrž má vyzvat k zásahu, který by čelil strukturám a kulturním příčinám nejistoty, jež zasahuje veškeré sociální tkanivo.

Ježíšova starost o hladové, žíznivé, lidi bez přístřeší a vězněné (Mt 25,34-40) měla vyjádřit niternost Otcova milosrdenství. Stává se morálním imperativem pro celou společnost, která si přeje nakládat nezbytnými podmínkami pro lepší soužití. Ve schopnosti, s jakou určitá společnost dokáže včlenit chudé, nemocné či vězněné, spočívá pro tyto lidi možnost uzdravení jejich ran a zapojení se do řádného soužití. Resocializace začíná školní docházkou všech našich dětí, důstojnou prací pro jejich rodiny, budováním veřejných prostranství pro trávení volného času a rekreaci, udělením oprávnění k občanské účasti, zdravot-

dosažen vězením.

Víme, že se nelze vracet zpět. Víme, že to, co bylo učiněno, nelze zvrátit. Chtěl jsem však s vámi slavit Svatý rok milosrdenství, protože to neznamena, že zde od nynějška není možnost psát nový příběh. Trpíte bolestí pádu – a kéž bychom všichni cítili tuto bolest pádu - cítíte pokání nad svými skutky a vím, že v mnoha případech a vprostřed velkých omezení vycházíte ze své samoty a usilujete o nové vybudování svého života. Poznali jste sílu bolesti a hříchu. Nezapomínejte, že máte k dispozici také sílu vzkříšení, sílu božského milosrdenství, která vše obnovuje. Nyní možná nastává ta nejtvrdější a nejobtížnější část. Pokud se má stát chvílí, která povede do lepší budoucnosti, usilujte už odsud, abyste zvrátili situace, které působí další vydělenost. Mluvte se svými drahými, vyprávějte jim o své zkušenosti, napomozte, aby se zastavil začarovaný kruh násilí a vyloučení. Ten, kdo trpěl hlubokou bolestí a, dalo by se říci, zakusil peklo, se může stát ve společnosti prorokem. Pracujte, aby tato společnost, která umí jen využít a zahodit, nadále

ními službami, či přístupem k základním službám, chceme-li jmenovat pouze některá opatření. Tady začínají všechny procesy začlenění.

Slavit společně Svatý rok milosrdenství obnáší ponaučení, že nesmíme zůstávat vězni minulosti a včerejška. Znamená to učit se otevírat dveře budoucnosti a zítřku – věřit, že se věci mohou změnit. Slavit s vámi Svatý rok milosrdenství znamená vyzvat vás, abyste pozdvihli hlavu a pracovali na získání kýženého prostoru svobody. Slavení Svatého roku milosrdenství spolu s vámi znamená opakovat větu, kterou jsme před chvílí slyšeli a byla řečena s takovou silou: »Když jsem uslyšel rozsudek, někdo mi řekl, abych se neptal, kam jdu, ale proč«. A toto »ale proč« nás vede vpřed a umožňuje nám vyhnout se sociálním klamům, které mají za to, že bezpečnost a řád bude

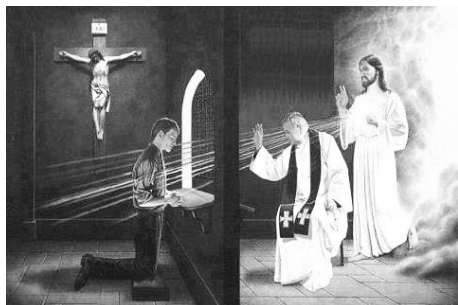
nekosila oběti.

Když říkám tyto věci, vybavuje se mi, co řekl Ježíš: „Kdo je bez hříchu, ať hodí první kamenem.“ A také bych musel odejít... Když říkám tyto věci, nečiním tak z pozice přednášejícího, se zdviženým prstem, nýbrž na základě zkušenosti svých vlastních zranění, pochybení a hříchů, které Pán odpouští a převychovává. Činím to na základě vědomí, že bez jeho milosti a svého bdění bych to mohl opakovat. Bratři, vždycky když vstupuji do vězení, ptám se: „Proč oni a ne já?“ A to je tajemství božského milosrdenství. Toto božské milosrdenství však dnes slavíme všichni a díváme s nadějí vpřed.

www.radiovaticana.cz/17.02.2016/
přeložila Jana Gruberová

Zpovědní zrcadlo

(Možná pomůcka nejenom pro velko-
noční svátost smíření)

1. Je Bůh na prvním místě v mém životě? Bojuji proti pýše a sebestřednosti? Opravdu miluji Boha nade vše a druhého člověka jako sebe? Co je pro mě nejdůležitější (mé představy, schopnosti, uznání druhých, postavení, moji blízcí... nebo opravdu Bůh?) Prosím o více víry? Vzdělávám se v ní? Opravdu Bohu věřím (i v krizi, bolesti své nebo druhých...)? Nespoléhám na druhé straně příliš na Boží milosrdenství a Boží velkorysost? Mám Boha rád nebo se ho spíše bojím? Dokázal jsem Bohu odpustit, že dopustil nějakou těžkou zkoušku? Usiluji o to, aby i druzí uvěřili, nebo čekám, až Bůh sám zasáhne? Nepodléhám všelijakým módním alternativám ke křesťanství (výhodní duchovní směry, jasnovidectví, horoskopy, pověry), nekoketuji s praktikami magie, spiritismu?

2. Vážím dostatečně svá slova? Nemluví o Bohu a náboženských věcech lehkovazně? Jak vypadá má modlitba? Bojuji s roztržitostí, dokážu se setkat v modlitbě s Bohem, i když zrovna nemusím...? Jak se chovám v kostele? Dělán čest jménu křesťan svým životem?

3. Je neděle pro mne opravdu dnem Páně nebo doháním, co jsem nestihl? Udělám si čas na své bližní? Umím odpočívat? Nepodléhám lenosti? Umím i svému odpočinku dát určitý řád? Jak prožívám (nejen) nedělní bohoslužbu – jako vrchol setkání s Bohem nebo spíše jako splnění si své povinnosti? Jak přistupuji ke svátostem?

4. Mám úctu ke svým rodičům – i když jsem už dospělý? Mám v úctě ty, kdo v církvi, ve společnosti nesou určitou zodpovědnost? Modlím se za

ně nebo jen kritizuji a nadávám? Je má poslušnost zodpovědná? Mám odvahu říci svůj názor představeným a nadřízeným a zároveň dokážu přijmout jejich rozhodnutí?

5. Mám úctu k jakékoliv formě života od květiny až po člověka? Mám ve stejné úctě bělocha i Roma, černocho i Vietnamce, katolíka i protestanta, křesťana i muslima, věřícího i ateistu, muže i ženu, zdravého i postiženého...? Dávám si pozor na svou řeč a uvědomuji si, že i slovem mohu zranit? Snažím se vcítit do druhých nebo jdu životem jako „tank“? Mám jasný názor na přijetí nenarozeného života – umím o něm svědčit druhým? Respektuji své zdraví a nehazarduji s ním třeba rychlou jízdou v autě apod.? Naopak – nehledám se příliš? Zvládám svůj hněv? Umím nejen odpouštět nebo se o to snažit, ale i milovat své nepřátele? Odpustil jsem všem? I sobě?

6. Snažím se o zdraví a čistotu své duše? Mám čisté chování nejen navenek, ale i před Bohem? Usiluji o čistotu skutků, slov, myšlenek a pohledů? Umím včas odejít od erotických reklam na internetu nebo pořadů v TV? Mám úctu ke svému tělu? I k druhým? Nesvádím druhé svými řečmi, vtipy...? Snažím se o čistý vztah před manželstvím a naplňuji v manželství slib lásky, úcty a věrnosti? Usiluji o upevnování vzájemného vztahu i o duchovní růst skrze společnou modlitbu v manželství i rodině? Dokázal jsem se upřímně vyzpovídat i z hříchů, za které se stydím?

7. Jsem svobodný ve vztahu k tomu, co mám, a dokážu se rozdělit i darovat? Je něco (hmotného nebo duchovního), čeho bych se nedokázal vzdát? (dobré jídlo, alkohol, peníze, požitky, vztahy...) Neomlouvám si drobné závislosti, nevěrnosti, nedůslednost? Umím podpořit ty, kdo jsou chudší než já? Nemám něco, co mi nepatří? Vracím, co jsem si půjčil?

8. Snažím se vždy být pravdivým, i když z toho mohou být problémy? Nedělám zbytečně kompromisy? Dokážu říci nepříjemnou pravdu? Dokážu ji ale říci citlivě, klidně, pokorně a s láskou? Umím přijmout od druhých nepříjemnou pravdu o sobě? Umím aspoň přemýšlet o kritice druhých, i když mi připadá nespravedlivá? Co když je to trochu jinak?... Dokážu přiznat svou chybu a omyl nebo musím mít vždycky pravdu já? Nefandím si příliš nebo se naopak příliš nepodceňuji? Vychovávám se k opravdovosti nebo se spokojím s kýčem a napodobeninou čehokoli?

9. + 10. Umím se radovat z radosti druhých nebo mě mrzí, že já nejsem tak slavný, úspěšný, krásný a šikovný? Nezakrývám své chyby takticky tím, že upozorňuji na problémy druhých? Nejsem chamtivý? Mám takovou svobodu, že s klidem přijímám fakt, že jednou budu zde muset zanechat své mládí, sílu, zdraví, schopnosti, majetek, prostě všechno? Hledám to, co je opravdu nejdůležitější – a to je Boží království – s vírou, že ostatní mi bude přidáno?

KANCIONÁL v mobilu

Klasický zpěvník duchovních písní zpíváných při mši svaté se dá stáhnout jako APLIKACE do chytrého telefonu - případně tabletu.

Takže kdybyste někoho viděli při mši svaté s mobilem v ruce, není to kvůli tomu, že si daný účastník bohoslužby čte SMS, ale protože zpívá s ANDROIDEM...

Navíc je to perfektní i pro hůře vidící, protože se to dá zvětšit klasickým přiblížením na obrazovce, takže třeba děda, kterému malá písmenka ve zpěvníku občas přeskakují, to chválil.

Aplikaci stáhnete na: <https://play.google.com/store/apps/details?id=jozkar.kancional>

Pozor na nový druh smlouvy

Rád bych vás upozornil na nový druh smlouvy, který se prý začíná rozmáhat. Do novely občanského zákoníku se dostal termín tzv. „distanční smlouva“. Tento druh smlouvy lze sjednat po telefonu.

A teď k tomu podvodu. Někdo vám zavolá, řekne, že hovor je monitorován a jestli vám může něco bezplatně zaslat (soukromě i pracovně). Pokud souhlasíte, tak se může stát, že za pár dní přijde několikastránkový dopis, kde bude vyčíslena hodnota čehosi. Někde v textu - samozřejmě špatně čitelném a pokud možno na poslední stránce - bude napsáno, že máte x dní na odstoupení od smlouvy dle obchodních podmínek, jinak je smlouva platná. Většina z nás takový dopis zahodí, protože si přece nic takového neobjednala a málokdo dočte dopis do konce. Pak se může stát, že přijde upomínka a už z toho není cesta ven. Protože tím, že jste souhlasili se zasláním bezplatné nabídky, jste uzavřeli distanční smlouvu. A to, že jste si nepřečetli obchodní podmínky, nikoho nezajímá....

Naši pastýři 1938 – 1945, zahynuvší a věznění

(325 osob včetně patnácti bezejmenných cisterciáků)

BIM přináší další jména kněží:

Svatopluk Láb. V době zatčení bohoslovcem pražského kněžského semináře. Příčinou zatčení bylo to, že do kostela na pražských Vinohradech přišel francouzský válečný zajatec, který utekl z tábora. Vešel do sakristie. Nerozuměli mu, a proto zavolali bohoslovce Lába, aby byl tlumočnickem. Láb chtěl nějaké doklady; všichni odešli, snad také, aby někdo z nich zavolal strážníka. Láb s ním zůstal sám. Francouz se tázal, jestli nešli pro policii. A když Láb přisvědčil, zajatec prchl. Láb, který se u výslechu nepřiznal, byl zatčen pro nedbalost v této věci, když přiznal, že zajatec mu utekl. Na konci války byl osvobozen z Dachau.

Antonín Lacina. Kanovník premonstrátského řádu a kapitulár strahovský, provizor kláštera na Strahově. Zemřel v Dachau 28. května 1941.

Jan Lang. Jezuita-scholastik v Praze. Dne 22. července 1944 si pro něj v rámci zátahu na řád přišlo gestapo. Nejprve eskortován do pankrácké věznice, odkud byl převezen do pražské služebny gestapa v Petschkově paláci k mnohahodinovým brutálním výslechům. Po válce odjel k dalšímu studiu teologie do Velké Británie.

Alois Langhaus. Kněz německé národnosti. Kaplan v Kadani a administrátor v Mikulášovicích, Diecéze litoměřická. Zatčen pro svá kázání. Osvobozen z Dachau někdy v období od 27. března do 11. dubna 1945.

PhDr. Robert Lauber. Kněz německé národnosti. Duchovní v Nýřanech, dnes Diecéze plzeňská. Do Dachau přišel 8. srpna 1941, zemřel 19. prosince 1942.

Mons. Franz Lenz. Kněz německé národnosti. Farářem a vikářem v Dolním Žandově, dnes Diecéze plzeňská. Příčina zatčení: měl zákaz vyučování náboženství a uspořádal dětem, přístupujícím k prvnímu k svatému přijímání, „nedovolenou“ slavnost. Při příležitosti slavnosti Nanebevstoupení Páně měl večer mši svatou, což také nebylo dovoleno. V kázání řekl, že Kristus je naším vůdcem a že žádná světská moc nemůže zrušit církevní svátky. Na svobodu byl propuštěn z Dachau 6. dubna 1945.

Alois Lindermaier, karlovarský redemptorista. Prodělal vazbu v Karlových Varech a v Chebu.

150. Erich Linhart. Kněz německé národnosti. Kaplan v Rochlicích, která je dnes součástí Liberce. Zatčen proto, že se v rozhovoru vyjádřil proti válce. Na svobodu propuštěn z Dachau 6. dubna 1945. Po válce odešel do Rakouska.

Vincenc Linhart. Vězněn od 21. října 1938 do 24. listopadu 1938.

Jan Nepomuk Stanislav Lochman. Od září 1939 byl v internačním táboře ve Štěpánově, poté v samovazbě v Olomouci a 18. září 1939 z Olomouce vypovězen. Od července 1950 do 27. října 1950 vězněn komunisty.

Heinrich Ludvik. Vězněn, délka však není známá. Potom odešel do Německa.

Augustin Antonín Machalka. Kněz premonstrát a provizor kláštera v Nové Říši. Příčina zatčení zněla: konfiskace kláštera, poslech cizího rozhlasu, spojení s cizinou, přechovávání uprchlíků, vypravování potupných anekdot o vedoucích osobnostech velkoněmecké Říše a odepření dodávek dříví německé firmě Hübel v Jihlavě. Na konci války byl osvobozen z Dachau. Vězněn komunisty.

Antonín Malimánek. Pražský jezuita. Spolu s dalšími kněžími a scholastiky byl zatčen a 28. února 1945 odsouzen k odnětí svobody na dobu 25 měsíců. Zemřel pravděpodobně na revmatickou horečku 13. března 1945 v pankrácké věznici.

Karl Mangold. Františkánský kněz německé národnosti. Žil v Moravské Třebové, Arcidiecéze olomoucká. Do Dachau přišel 6. června 1941, zemřel tam 18. července 1942.

Jan Marosz. Kněz polské národnosti. Administrátor v Petřvaldě, dnes Diecéze ostravsko-opavská. Do Dachau přišel 8. prosince 1940, propuštěn 12. ledna 1944. Zemřel v létě 1944 na tuberkulózu, kterou si přinesl z koncentračního tábora.

ThDr. Jan Martinů. Generální vikář Olomoucké arcidiecéze. Byl mimo jiné hudebním skladatelem, varhaníkem, profesorem církevního práva. Studoval v Římě a ve Vídni, byl autorem mší, skladeb a úprav pro Cyrilometodějskou jednotu. Zemřel 2. ledna 1940 po návratu z koncentračního tábora.

ThDr. Vojtěch Martinů. Vězněn od 1. září 1939. Válku přežil.

Štěpán Václav Masiak. Dominikánský kněz. V době zatčení historicky prvním převorem konventu v Plzni. V roce 1944 byl pro svá kázání internován gestapem v Zásnukách. Po válce vězněn také komunisty. V roce 1968 jedním z obnovitelů dominikánského řeholního života ve Znojmě.

František Matýsek. V červnu 1942 byl odsouzen na dva roky odnětí svobody.

ThDr. Jan Merell. V době zatčení profesorem Nového Zákona na pražské bohoslovecké fa-

kultě. Zatčen kvůli sabotáži říšských předpisů. Nebylo mu dovoleno po uzavření vysokých škol přednášet bohoslovcům. On však přes zákaz přednášky organizoval. Na konci války byl osvobozen z Dachau.

ThDr. Metoděj Jaroslav Mičola. Kněz, člen Společnosti Božského Spasitele – salvatoriánů. Působil v Prostějově, kde mimo jiné vyučoval katechismus a po 15. březnu 1939 poskytoval materiální a duchovní pomoc rodinám perzekuovaných Prostějovanů. Mičola byl zatčen 24. června 1942 na základě udání nacistického učitele Jaroslava Krepla a ředitele měšťanské školy v Kollárově ulici, který byl Kreplem vydírán. Mičola bojkotoval výzvu ministra školství Emanuela Moravce vést českou mládež duchovně do Říše. Byl odsouzen 2. července 1942 mimořádným stanným soudem k smrti zastřelením a 3. července 1942 popraven v Kounicových kolejích. Tělo bylo zpopelněno.

František Michalec. Vězněn od 22. dubna 1940 do 13. prosince 1940.

František Michálek. Zemřel 18. prosince 1944 při bombardování Opavy.

Petr Karel Miketta. Dominikánský kněz. Za války byl vykázan z Plzně a internován gestapem v Zásnukách. Po válce vězněn komunisty.

Franz Miller. Kněz německé národnosti. Farář ve Vítkově, dnes Diecéze ostravsko-opavská. Byl údajně nepřátelský lidu a státu, poněvadž psal vojinným dopisy, ve kterých se zmiňoval o útěku Hitlerova náměstka Rudolfa Hesse, o Božích mlýnech, které melou pomalu, ale jistě. Tyto dopisy byly cenzurovány a cenzurou odeslány gestapu. Na svobodu propuštěn z Dachau 9. dubna 1945.

Antonín Moučka, farář v Jinošově u Náměště nad Oslavou. Vězněn na Mírově (asi od listopadu 1940) za kázání, ve kterých kritizoval německou okupační armádu. Po osvobození se vrátil do Jinošova.

Leopold Muris. Salesián, narozen v Ludgeřovicích. Pro výroky namířené proti NSDAP a Říši dostal zákaz vyučování v Linci a v takzvané Říšské župě Dolním Podunají. Od 13. prosince 1941 byl Leopold Muris internován v Dachau. Dne 26. dubna 1945 nastoupil z Dachau evakuační transport – pochod smrti. Osvobozen Američany 3. května 1945 v německém Bad Tölzu.

Jan Murosz. Zatčen 13. ledna 1940 a vězněn do 12. ledna 1944, kdy byl propuštěn do domácího léčení. Zemřel však na následky věznění 26. června 1944.

František Münster. V době zatčení kaplanem ve Velvarech, Arcidiecéze pražská. Zatčen údajně proto, že se modlil na Velký pátek za Židy, čímž takzvaně zneužil své svobody. Na konci války byl osvobozen z Dachau.

K utrpení

K lidské existenci patří nejen činnost, ale také utrpení. Má svůj původ jednak v naší konečnosti, jednak v množství viny, jež se v průběhu dějin nakupilo a v současnosti dále narůstá. Je třeba udělat všechno pro to, aby na světě bylo utrpení méně. V boji s fyzickou bolestí bylo dosaženo značného pokroku; naproti tomu utrpení nevinných, jakož i psychické utrpení v průběhu posledních desetiletí vzrostlo. Není v našich silách, abychom se ho zcela zbavili – a to z toho prostého důvodu, že ze sebe nemůžeme setřást svou konečnost a nikdo z nás není schopen odstranit moc zla, moc viny, jež nepřestává být – jak se sami přesvědčujeme – pramenem utrpení.

Můžeme se snažit utrpení omezit, bojovat proti němu, ale nemůžeme se ho zcela zbavit. Právě tam, kde se lidé pokoušejí zbavit každého utrpení a snaží se vyhnout všemu, co by pro ně mohlo představovat utrpení, tam, kde se snaží ušetřit si námahu a bolest spojenou s pravdou, láskou a dobrem, upadají do prázdného života, v němž sice jako by utrpení neexistovalo, o to více se však dostavuje pocit osamělosti a ztráty smyslu. Člověka totiž nevytláčí to, že se utrpení vyhne, že před bolestí uteče. V přijatém trápení naopak vyžívá, spojen s Kristem, který také trpěl, podpírán nekonečnou láskou.

Skutečná míra lidství se podstatně určuje ve vztahu k utrpení a k trpícímu. A to platí jak pro jednotlivce, tak pro společnost. Taková společnost, která nedokáže přijmout trpící a neumí jejich utrpení sdílet a vnitřně nést svým soucitem, je společností krutou a nelidskou. Společnost neumí přijímat trpící a být jim oporou v jejich trápení tehdy, pokud to neumějí jednotlivci, a podobně jednotlivci neumí přijímat utrpení druhého, pokud sám nedokáže najít v utrpení smysl, očistnou cestu zranění, cestu naděje. Přijmout druhého v jeho utrpení znamená totiž do jisté míry osvojit si jeho utrpení, identifikovat se s ním. Když je utrpení sdíleno, a je tak prostoupeno přítomností druhého, proniká jím světlo lásky. Latinské slovo con-solatio, útěcha, výslovně poukazuje na společenství v samotě, která pak už není osamělostí. Rovněž schopnost přijmout utrpení z lásky k dobru, k pravdě a ke spravedlnosti je pro míru lidství určující, neboť pokud by osobní blaho a bezpečnost byly důležitější než pravda a spravedlnost, pak by rozhodovala moc silnějšího a vládlo násilí a lež. Pravda a spravedlnost musí stát nad mým pohodlím a fyzickou nedotknutelností, jinak by se můj život stal lží. Konečně i rozhodné ANO lásce se stává pramenem utrpení, protože láska vyžaduje opakované sebezřeknutí, v němž se nechávám prořezávat a zraňovat; láska nemůže bez tohoto bolavého sebezřeknutí vůbec obstát;

stala by se tak jen čistým egoismem a sebe samu by tak vyvracela.

Trpět s druhým, trpět pro druhé; trpět z lásky k pravdě a spravedlnosti; trpět kvůli lásce a s cílem stát se skutečně milující osobou – to jsou podstatné základy humanity, jejichž odložení by člověku přivodilo zkázu. A znovu zde vystává otázka: jsme toho schopni? Je druhý pro mě tak důležitý, že jsem ochoten se pro něho stát osobou, která trpí? Je pro mě pravda do té míry závažná, že vynahradí jakékoliv utrpení? A slibuje láska opravdu tolik, že ospravedlní i osobní sebedarování?

Víra nám ukázala, že Bůh – zosobněná pravda a láska, chtěl trpět za nás a spolu s námi. Bernard z Clairvaux (+ 1153) vytvořil jeden znamenitý slovní obrat: „Impassibilis est Deus, sed non incompassibilis – Bůh nemůže trpět, ale může soucítit“. Člověk má pro Boha takovou cenu, že se on sám stal člověkem, aby mohl spolu s člověkem sou-cítit, spolu-trpět způsobem velmi reálným, totiž v těle a krvi, jak nám to podává pašijový příběh o Ježíšově umučení. Odtud vstoupil do veškerého lidského utrpení. Ten, kdo naplno toto utrpení sdílí a spolu s námi ho snáší; odtud do každého utrpení proniká con-solatio, útěcha z přítomné soucítění, spolutrpicí Boží lásky, a spolu s ní vychází hvězda naděje. Zajisté potřebujeme v našich rozmanitých utrpeních a zkouškách své malé či velké naděje – na přátelskou návštěvu, na uzdravení vnitřních či vnějších zranění, na dobré vyřešení právě probíhající krize apod. V menších zkouškách si snad s těmito typy naděje ještě vystačíme. Ovšem ve velmi závažných zkouškách, kde se musím definitivně rozhodnout a dát přednost pravdě před vlastním štěstím, kariérou či vlastnictvím, se jistota pravé a velké naděje, o níž jsme hovořili, stává opravdovou nutností.

Z encykliky Benedikta XVI. Spe salvi (kapitoly 36 – 39, kráceno)

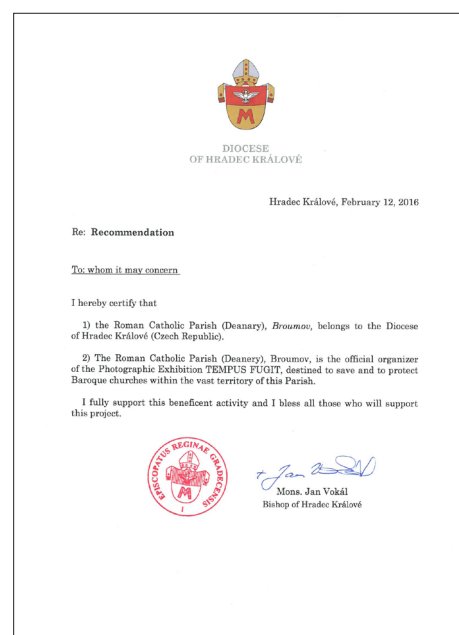
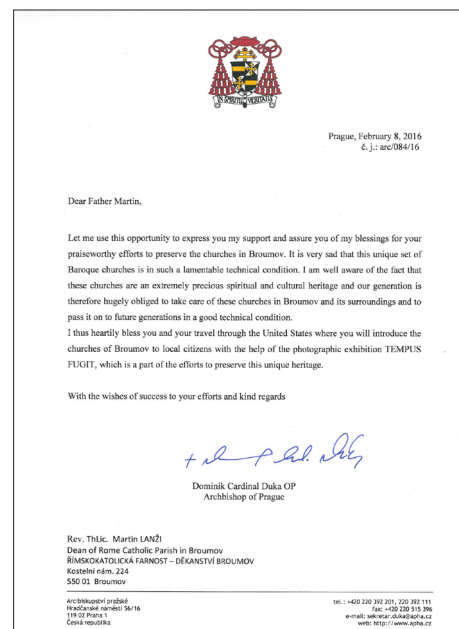
Tempus fugit po USA

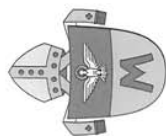
Fotografická výstava na podporu snah o záchranu broumovské skupiny kostelů TEMPUS FUGIT by měla v létě tohoto roku navštívit USA. Místa putování jsou zatím v jednání.

Zatím jenom uveřejňujeme dva průvodní anglicky psané listy.

První je od pražského arcibiskupa a kardinála Dominika Duky, ve kterém žehnám o záchranu této jedinečné skupiny sakrálních barokních objektů, ale i cestě samotné a zároveň vyslovuje naději, že kostely budou zachovány i pro další generace.

Druhý je od sídelního královéhradeckého biskupa Jana Vokála, kde potvrzuje, že farnost je součástí diecéze Hradec Králové, je skutečným pořadatelem výstavy a rovněž žehnám samotnému projektu.

BISKUPSTVÍ KRÁLOVÉHRADECKÉ

Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 611, fax: 495 612 850
biskupstvi@bihk.cz

V Hradci Králové dne 11. února 2016
Č. j.: BIHK-474/2016

**Dekret o přefairení částí obce Meziměstí
– Březová, Meziměstí a Starostín – a obce Verněřovice**

Na základě žádosti děkana římskokatolické farnosti – děkanství Broumov a současně excurrento římskokatolické farnosti Teplice nad Metují podané se souhlasem okrskového vikáře vikariátu Náchod čj. 02/2016 z 21. ledna 2016 a podpořené stanoviskem zástupců farnosti Teplice nad Metují i ekonomické rady děkanství Broumov, ve smyslu kán. 515 § 2 CIC tímto dekretem oddělují části obce **Meziměstí – Březová, Meziměstí a Starostín** (katastrální území Březová u Broumova a Meziměstí) – a obec **Verněřovice** (katastrální území Verněřovice) od římskokatolické farnosti Teplice nad Metují a **připojují je k římskokatolické farnosti – děkanství Broumov**, vše ve vikariátu Náchod, a to s platností a účinností **od 15. února 2016**.

V návaznosti na toto rozhodnutí a po splnění náležitostí dle právního řádu ČR bude provedeno protokolárně – za přítomnosti vřdp. okrskového vikáře – předání majetku dosud náležejícího farnosti Teplice nad Metují, který se ve výše uvedených územních jednotkách nachází, zejména filiálního kostela sv. Michaela, archanděla ve Verněřovicích, jenž se tímto stává filiálním kostelem římskokatolické farnosti – děkanství Broumov.

Tímto rozhodnutím se území římskokatolické farnosti – děkanství Broumov rozšiřuje o část území obce Meziměstí – část obce Březová, ZSJ Březová; část obce Meziměstí, ZSJ Meziměstí a část obce Starostín, ZSJ Starostín – a celé území obce Verněřovice, část obce Verněřovice, ZSJ Verněřovice (podle Statistického lexikonu obcí České republiky 2005).

Do dalších let udělují všem členům výše zmíněných farních společenství požeňnání ve jménu Otce i Syna a i Ducha Svatého.

Pavel Boukal
Mons. Pavel Boukal
kancléř diecézní kurie

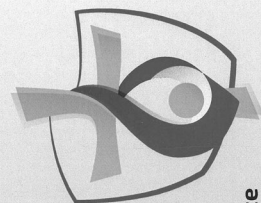
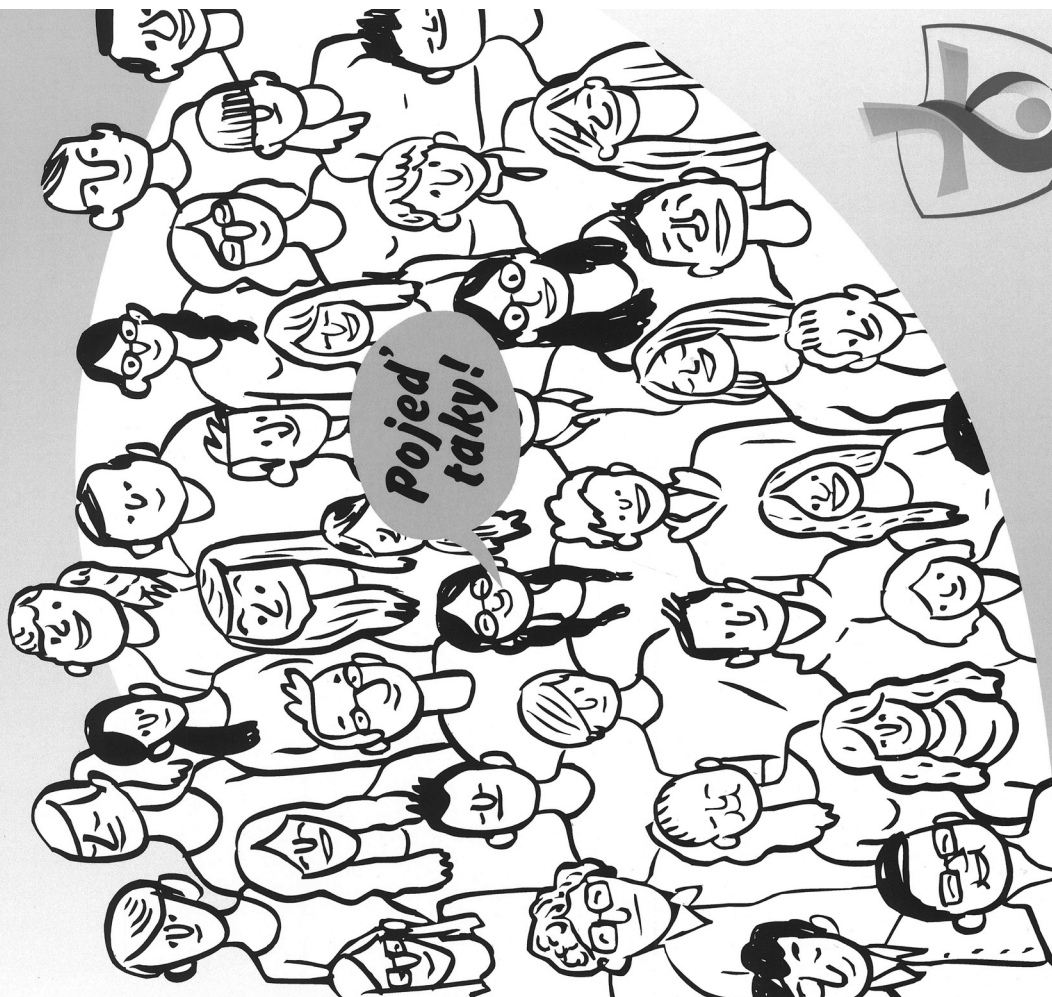
Jan Vokál
* Mons. Jan Vokál
biskup královéhradecký

SVĚTOVÝ DEN MLÁDEŽE

„Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství!“ Mt 5,7

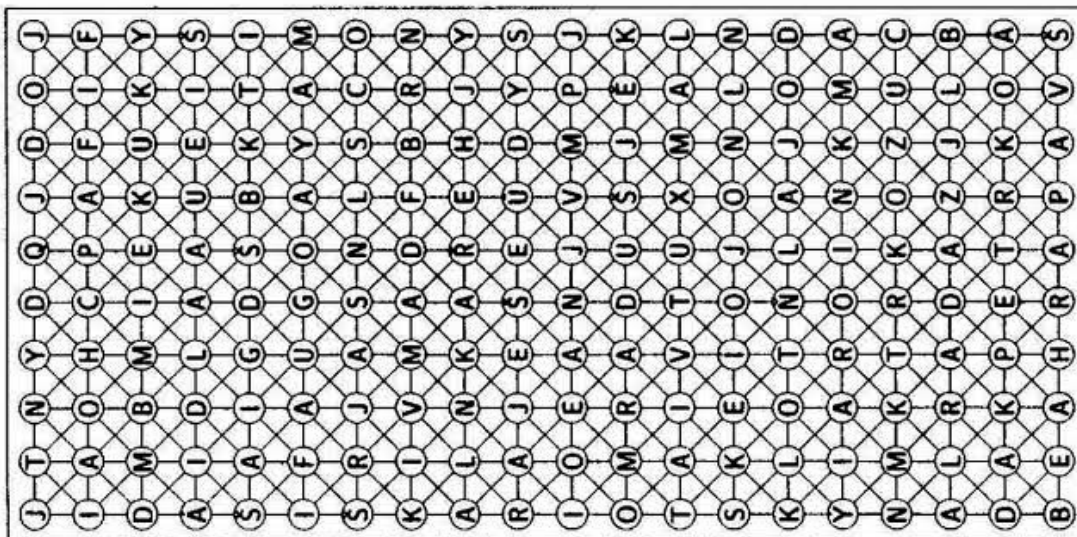
**ŠWIDNICA
KRAKOV**

**20. - 25. 7. 2016
25. - 31. 7.**

KDO BYL S PÁNEM JEŽÍŠEM PŘI POSLEDNÍ VEČEŘI?

Najdi mezi písmenky jména těch, kteří byli s Pánem Ježíšem při poslední večeři. Postupovat můžeš nahoru, dolů, vlevo, vpravo, šikmo, ale nesmíš přeskakovat písmenka. Začít můžeš, kde chceš. Kdo najde nejvíc jmen? Pro přehlednost můžeš každé nalezené jméno vybarvit a napsat na jednu z linek vpravo. Kdo si vůbec neví rady, může si vzít na pomoc Písmo svaté. Jména apoštolů najde v evangeliu sv. Matouše 10,2-4.

Svatý rok milosrdenství

8. 12. 2015 - 20. 11. 2016

NABÍDKA SESTER Z KONGREGACE MATKY BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ

MY MŮŽEME PŘIJET ZA VÁMI:

- Přednášky, duchovní obnovy ve farnostech
- Setkání s mládeží
- Programy pro děti

VY MŮŽETE NAVŠTÍVIT NÁS:

Dvůr Králové nad Labem

- Každý třetí pátek v měsíci vás zveme do farního kostela sv. Jana Křtitele
- Adventní duchovní obnova pro dívky od 16 let 27. - 29. listopad 2015
- Postní duchovní obnova pro mládež od 16 let 26. - 28. únor 2016
- Svátek Božího milosrdenství 3. dubna 2016
- Adventní duchovní obnova pro dívky od 16 let 25. - 27. listopad 2016

POJEĎTE S NÁMI:

- Možná budeme v nějaké farnosti ve vašem okolí
Nová Paka 5. prosinec 2015
Vřesovice 4. - 6. březen 2016, a jiné ...
- Velehrad - víkendová duchovní obnova 28. - 30. říjen 2016

NABÍZÍME K ZAKOUPENÍ:

- Materiály s tematikou Božího milosrdenství: Deníček sestry Faustyny, různé knihy, CD, DVD, obrázky a jiné
- Novinka - kalendář na rok 2017

AKTUÁLNÍ INFORMACE A PODROBNOU NABÍDKU
NAJDETE NA: www.kmbm.cz,
Kontakt: kmbm@seznam.cz, Tel.: 733 611 504

NEDELNÍ BOHOSLUŽBY

6. březen

Teplice, sv. Vavřinec	08:30 hod
Otovice	08:30 hod
Ruprechtice	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Horní Adršpach	15:00 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

13. březen

Teplice, sv. Vavřinec	08:30 hod
Martínkovice	08:30 hod
Verněřovice	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Zdoňov	15:00 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

20. březen

Teplice, sv. Vavřinec	08:30 hod
Šonov, kaple PM	08:30 hod
Vižňov	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Horní Adršpach	15:00 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

27. březen

Teplice, sv. Vavřinec	08:30 hod
Božanov	08:30 hod
Heřmánkovice	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Zdoňov	15:00 hod
Broumov, klášter	18:00 hod

Výuka náboženství – Broumov:

0. - 2. tř.: pondělí,
ZŠ Meziměstí, 13:45 - 14:30 hod

3. tř. (1. sv. přijímání):
pátek, fara Broumov, 13:00 - 13:45 hod

4. tř.: středa,
ZŠ Meziměstí, 13:15 - 14:00 hod

5. - 6. tř.: pátek,
fara Broumov, 13:45 - 14:30 hod

4. - 5. tř.: pátek,
fara Broumov, 13:45 - 14:30 hod

7. - 8. tř.: středa,
fara Broumov, 14:20 - 15:05 hod

Výuka náboženství – Teplice n/M:

Horní Adršpach: středa 12:00 hod
Teplice: pátek 13:00 hod (2. - 5. tř)
Verněřovice: pátek 14:30 hod

Paypal účet farnosti
church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem. Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

MŠE SV. V TÝDNU
BROUMOV

Pondělí	-	-
Úterý	klášterní k.	17:00/18:00**
Středa	k. sv. Václava	17:00/18:00**
Čtvrtek	děkanský k.	07:15 hod
Pátek	děkanský k.	15:00 hod
Sobota	k. sv. Václava	17:00 hod*

* O slavnosti sv. Josefa (19/03)
mše sv. u P+P v 08:30 hod.

** Od 24. března budou večerní
mše sv. začínat od 18:00 hod.

Pobožnost Křížové cesty: pátek,
14:30 hod, P+P; neděle, klášter, 16:30 hod.

Svátoost smíření: 20 min před každou
mší sv. + sobota 19/03, P+P, 09:15 – 11:00 hod
(předvelikonoční)

Adorace: středa, sv. Václav, 17:30 – 17:50 hod;
pátek, P+P, 19:00 – 20:00 hod.

MŠE SV. V TÝDNU
TEPLICE N. METUJÍ

Pondělí	-	-
Úterý	-	-
Středa	k. sv. Vavřince	18:00 hod
Čtvrtek	k. sv. Vavřince	18:00 hod
Pátek	k. sv. Vavřince	18:00 hod
Sobota	k. sv. Vavřince	08:00 hod

Svátoost smíření: 20 min před každou mší sv.

Adorace: čtvrtek 17:30 – 18:00 hod.

VELIKONOCE 2016
SVATÝ TÝDEN

Květná neděle

Teplice n/M, sv. Vavřinec	08:30 hod
Šonov, kaple PM	08:30 hod
Vižňov	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Horní Adršpach	15:00 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

Pondělí

Mše sv. nebude

Úterý

Broumov, klášter	17:00 hod
------------------	-----------

Středa

Broumov, sv. Václav	17:00 hod
Teplice n/M, sv. Vavřinec	18:00 hod*

*(od 15:00 hod svátoost smíření)

Zelený čtvrtek

Zdoňov	15:00 hod
Teplice n/M, sv. Vavřinec	18:00 hod
Broumov, P+P	18:00 hod

Velký pátek

Křínice – křížová cesta	12:00 hod
H. Adršpach - křížová c.	15:00 hod
Teplice n/M – obřady	18:00 hod
Broumov, P+P – obřady	18:00 hod
H. Verněřovice - křížová c.	20:00 hod

Bílá sobota

Celodenní rozjímání u Božího hrobu	
Teplice n/M, sv. Vavřinec	18:00 hod
Broumov, P+P	18:00 hod

Velikonoční neděle

Teplice n/M, sv. Vavřinec	08:30 hod
Božanov	08:30 hod
Heřmánkovice	10:00 hod
Horní Adršpach	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Broumov, klášter	18:00 hod

Velikonoční pondělí

Teplice n/M, sv. Vavřinec	08:30 hod
Broumov, klášterní k.	08:30 hod

BROUMOVSKÝ BIM INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: **church.broumov@gmail.com**, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.

www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.

Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.

Uzávěrka: 15. každého měsíce.